

De Regenboog

RTC De Bidon, Roosendaal

WALNUT
INDUSTRIES EUROPE

TY-GARD2000®
CARGO RESTRAINT SYSTEM

 **Fietsen
Schenk**

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
RTC De Bidon	3
Voorwoord	4
Chauffeur met volgwagen	5
Foto's uit de oude doos	6
Tour for Life 2021	9
Colsensation 2021	23
Ritverslag 27 juni.....	32
Ritverslag 4 juli	34
Ritverslag 11 juli	37
Ritverslag 25 juli	39
Avondvierdaagse	41
Ritverslag 1 augustus	43
Ritverslag 15 augustus.....	45
Ritverslag 29 augustus.....	47
Ritverslag 12 september	48
Ritverslag 19 september	50
Ritverslag 26 september	52
Een mooi plaatje	54

Regelmatigheidsrit	56
Twee echte kampioenen	58
Eindstand 2021	60
ALV 24 januari 2022	62
Rittenprogramma 2022	64

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie **€ 75,00** per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
- Penningmeester: René Schepers
- Vicevoorzitter / Secretaris: Leon van den Eijnden
- Bestuurslid: Wim Rommens

Voorwoord

Beste Bidonners,

Deze editie van de Regenboog is een combinatie van foto's uit de oude doos, verder een hele mooie beschrijving van de wielervakanties van Jann (Tour for Life) en Jan (Colsensation) en tenslotte de reguliere ritverslagen. Zeker de wielervakanties van de twee J's zijn erg inspirerend om te lezen.

Mocht je een slechte dag hebben (op de fiets), lees deze verhalen dan nog maar een keer. Relativeren kun je hierdoor zeker leren.

Hierbij dank aan Jan voor de vele verslagen die je dit jaar wederom hebt geschreven.

We wensen jullie hierbij veel leesplezier toe.

Blijf gezond, hele fijne feestdagen toegewenst en tot volgend jaar!
We hopen jullie op maandag 24 januari tijdens de ALV weer te ontmoeten.

Het bestuur.

Chauffeur met volgwagen

Beste Bidonners,

Het seizoen is reeds gestopt met Piet als vaste chauffeur van de volgwagen. Hierbij willen we hem nogmaals bedanken voor 19 jaar trouwe dienst. Ook veel dank hierbij aan Jan voor de talloze keren dat jouw auto hierbij werd ingezet.

Door het bestuur is besloten dat we blijven gebruik maken van een chauffeur met volgwagen, omdat deze:

- dit een onderscheidend kenmerk is van RTC de Bidon
- een veiligheidsbuffer vormt tussen de groep en achter opkomend verkeer
- reserve materialen en de AED vervoert en bij pech prima assisteren bij allerlei onvoorziene omstandigheden
- de fietstassen (regenjassen / eten) van de leden altijd meeneemt wat bijzonder handig is bij regen en tijdens koffiestops

Hierbij het verzoek om je als om je als vrijwilliger per email aan te melden als chauffeur van een of meerdere clubritten. Uiteraard stemmen we dan later met je af welke rit(-ten) het betreft.

Alle hulp van onze leden is welkom!

Alvast bedankt voor jullie reacties en aanmeldingen.

Het bestuur.

Foto's uit de oude doos

Bekerhuis Lambregts
Boulevard 143
4701ET Roosendaal

Telefoon
0165-534498

<http://bekerhuislambregts.nl/>

Fietsen schenk bvba
Nieuwstraat 59-61
B-2910 Essen
België
+32 36 67 57 74
informatie@fietsenschenk.be

<https://www.fietsenschenk.be/>

Tour for Life 2021

28 august - 4 september 2021

Bardonecchia Valkenburg 1.300 km / 19.000 hm

Doel :

De Tour for Life is een fietstocht vanuit Italië (Bardonecchia) naar Valkenburg in Limburg. Deze wordt jaarlijks georganiseerd door The Event Foundation. Deze organisatie houdt zich bezig met het organiseren van evenementen t.b.v. goede doelen, speciaal op medisch gebied. De Tour for Life fiets je voor succesvol kankeronderzoek. Als deelnemer van de complete tour haal je een minimaal sponsorbedrag van € 2.500 op voor Daniel den Hoed Fonds. Het Daniel den Hoed Fonds gaat de strijd tegen kanker aan door de financiering van succesvol kankeronderzoek, uitgevoerd door Erasmus MC Kanker Instituut. Voor deze tocht kun je je inschrijven met een groep of individueel. Het is een tocht met overnachting in een tent. Of in hotel/pension, maar dat moet je dan zelf organiseren.

(na een avondje bijpraten over deze tocht met Jann heb ik onderstaand verslag opgemaakt, JV.)

Hier het verhaal van deze tocht van **Jann Hendrickx**:

De motivatie en de reden waarom ik deze tocht wilde ondernemen..... ???
Ik vind het wel een uitdaging om wat bijzondere fietstochten te rijden, alleen of met m'n vrouw of met een groep andere fietsfanatiekelingen...!
Met m'n vrouw heb ik al heel veel tochten gemaakt naar o.a. Santiago de la Compostella, Praag / Rome/ Berlijn/ Gotenborg. En in 2013 heb ik met een groep Belgische maten de lange tocht naar Baku in Azerbeidzjan (5500 km / 46000HMeters) afgelegd.

Nadat bij mijn vrouw in 2008 kanker was vastgesteld(Non Hodgkin) en zij daarvoor de nodige heel pittige chemo kuren moest ondergaan, zij we 5 maanden na haar laatste kuur op de fiets met tasjes vertrokken naar Santiago (2600 KM). Het was voor haar toch zeker met de nodige beklimmingsen echt een hele opgave, maar nooit een kikk gegeven of gezeurd, geweldig.

Regelmatig dacht ik aan de internist waar zij onder behandeling was, die zei "we hebben nu een toverstokje" jij gaat dat ook krijgen, want we hebben daarmee geweldige resultaten gezien. Door dit nieuwe medicijn (het toverstokje!) , wat na langdurig onderzoek was ontwikkeld en in combinatie met de chemo kuur bleek de kans op genezing met 100% te verbeteren.

Toen ik weer eens op het internet naar wat uitdagende fietstochten aan het zoeken was en de Tour For live zag, dacht ik meteen aan het "toverstokje", wat door gedegen onderzoek was ontwikkeld. Naast de sportieve uitdaging en de kans om hiermee door sponsoring ook een bijdrage te kunnen doen aan het onderzoek naar nieuwe "toverstokjes", was dit voor mij een geweldige uitdaging, om zowel de tocht te gaan maken alsook om geld in te zamelen. Dat laatste is ook goed gelukt per saldo had ik € **5600** opgehaald! Daarvoor ook een woord van dank aan mijn fietsmaten, die hieraan hebben bijgedragen!!

Voorbereiding en vertrek:

Als voorbereiding ben ik een aantal malen naar Limburg geweest en éénmaal naar de Ardennen. En die voorbereiding was niet echt ideaal. Corona gehad in Februari en een valpartij op Hemelvaartsdag bleef me de hele zomer meer of minder hinderen. En in de Ardennenrit – een week voor het vertrek- kreeg ik ook nog eens last van de rug. Maar de fysiotherapeut heeft goed werk gedaan. Zo heb ik de fiets in een speciale tas gedaan en ben ik op donderdagmorgen 26 augustus in Antwerpen op de Thalys gestapt naar Parijs. Daar met een taxi overgestoken van Gare du Nord naar Gare du Lyon.

En opnieuw een TGV genomen naar Bardonecchia. Dit stadje ligt aan de oostkant van de Alpentoppen, vlak bij Sestrières. Hier werden in 2006 de Olympische Winterspelen van Turijn georganiseerd. Daar ter plaatse werden we ondergebracht in het Olympisch Dorp.

Zo kon ik op vrijdag de boel daar een beetje verkennen en inlichtingen verzamelen over de verdere organisatie van de tocht. Mijn spullen en mijn nummer (209) ophalen. En ook kennis maken met de andere deelnemers (300) en begeleiders (200).

Organisatie van de tocht:

's Avonds tevoren werd dagelijks via een briefing bij het diner info gegeven over de route, het weer en andere bijzonderheden. Met andere woorden een soort avondetappe. De leiding hierover had Paul. De dagelijkse start voor de fietsers was gepland tussen 7.00 uur en 8.30 uur. De begeleiders gingen eerder op pad om de ravitailleringen te regelen en de tenten en andere zaken dagelijks te verplaatsen naar de volgende camping. En om van elke deelnemer zijn koffer te vervoeren. Voor de ravitaillering kon je een lunchpakket meenemen, maar er was ook 2 keer onderweg een foerage post. De eerste een kleine met drank en hapjes zoals koeken/pain de chocolat. De tweede uitgebreider met ook bouillon en broodjes. Ook energierepen waren voorradig. Na aankomst stonden de tenten in rijen opgesteld op een weide bij de camping

En je moest dan uit die lange rij allemaal dezelfde tenten een vrije tent zien te vinden. In de tent lag een matras op een verhoging. Dit om niet de kou van de grond te voelen optrekken. Je moest zelf de tent opzoeken en in orde maken. Het douchen was op de camping, maar met 300 deelnemers was het toch regelmatig aanschuiven in de rij. Hetzelfde gold voor het avondeten. Dat was overigens prima geregeld in een tent van de organisatie. Dagelijks was er voldoende en ook voldoende variatie in een 'menu cycliste'. D.w.z. een menu dat past bij fietsers zoals wij, met veel pasta en andere energierijke producten. Daarna moest je zelf de kleding wassen en proberen te drogen. En tenslotte na de briefing de kleding klaarleggen en de koffer inpakken en klaarzetten voor de volgende ochtend. Ook was er elke dag een oplaadpaal met vele aansluitpunten voor het opladen van de vele Garmins en andere routeplanners voorzien.

ETAPPE 1

Bardonecchia > Saint Remy de Maurienne 159 km / 2.900 hm

Bij de eerste start was er het gebruikelijke nerveuze gedoe. Iedereen was redelijk gespannen en iedereen wilde vroeg starten. Ook was er één deelnemer, die als kleinste kransje achter een 28 had. En omdat het geen klimmers type was, kreeg hij al snel de raad om dit aan te passen. Helaas lukte dat niet, omdat een grotere krans niet bij zijn derailleur paste. Gevolg was, dat dit hem al snel de das om deed. Want met een te groot verzet kom je de grote cols niet boven.

Na de start, ik stond op de eerste rij omdat de individuele rijders(40) daar opgesteld werden, ging de eerste 35 km van 1200 naar 500 m naar Susa, naar de voet van de Mont Cenis. En dan weet je het wel, dat was naar beneden en iedereen was nog fris. Dus in een razende vaart de afdaling in. Ik had kennis gemaakt met een groep Tukkers, die een begeleidende bus bij zich hadden. Het was een leuke groep en het klikte meteen. En dan haak je aan bij deze mannen deelnemer. De eerste grote klim was de Mont Cenis vanuit Italië. Een goed lopende klim vanuit Susa over 30 km.

Je moet daar een hoogteverschil overwinnen van bijna 1600 m. Het wegdek is goed en er zijn maar enkele steile passages. Het is één van de oudste bergpassen tussen Italië en Frankrijk. (Sommigen denken dat Hannibal hier met zijn olifanten de Alpen is overgestoken, anderen noemen de col de la Traversette, die zuidelijker ligt). Boven op de col ligt een groot meer in een volledig kale vlakte. Daar heb je prachtige vergezichten op de Alpen. En het liep goed bij mij, eigen tempo, niet in het rood gaan. Bij de laatste training in de Ardennen had ik al het advies gekregen: "Laat je koersinstinct thuis". Met andere woorden, laat je niet opfokken om met een snellere man mee te gaan en zoek je eigen tempo. En aan dat advies heb ik me gehouden.

Na de klim volgde een lange afdaling naar Modane en het dal van de Maurienne richting St Remy. Op het einde nog een pittig klimmetje, de prachtige Lacets de Montvernier met zijn vele korte haarspeldbochten.

Op de camping aangekomen was het een zoektocht naar de tent, die aan mij was toebedeeld. En door de verwarring had ik mijn tas in de verkeerde tent gelegd, zo bleek na het avondeten. Maar gelukkig kwam hij wel terecht. Het was de bekende chaos en het zoeken op zo'n eerste dag van de trip. Een ander probleem – en niet alleen bij mij !- was, dat mijn zitvlak het serieus te verduren had gehad. En dus bij de begeleidende arts een behandeling nodig had met een speciale pleister. Daar stonden we dan in de rij, broek omlaag, plakken maar Een minder prettig begin met nog 7 dagen voor de boeg. Dit ritueel werd voor de rest van de trip dagelijks herhaald.

ETAPPE 2

Saint Remy de Maurienne > Passy 135 km / 3.500 hm

Op de ochtend van de tweede dag kwam ik er achter, dat mijn Garmin zoek was. En dat was een probleem, want daar stond de gehele route in. Gevolg was in lichte paniek gaan zoeken, maar niet kunnen vinden. Een tweede gevolg was, dat ik door dat gehannes als laatste vertrok zonder de route te kennen. Gelukkig bleef één van de laatste starters bij mij gedurende de eerste kilometers naar de voet van de Col de Madeleine. Een klim bekend uit de Tour. Hij loopt omhoog vanaf La Chambre over 19 km naar 2000m met een hoogteverschil van 1525 m. een zware kluif dus. Maar de klim is heel regelmatig en het liep aanvankelijk goed. Omdat ik als laatste weg was, probeerde ik op te schuiven en haalde steeds groepjes in.

Forza, forza, afzien !!

Na de top volgde een lange afdaling van 26 km. daar had ik een heftig schrikmoment. Want in een bocht, die ik aan de binnenkant kon afsnijden passeerde een auto met Nederlands kenteken mij aan de rechterkant!! Dat was effe linke soep, maar het liep goed af.

Na de afdaling werd het weer slechter en regenachtig. En voelde ik, dat ik me toch had geforceerd in de klim, doordat ik als laatste was vertrokken en teveel van groepje naar groepje was gereden. Na een lang stuk door het dal begon bij Beaufort de klim van de col de Saisies. Een goed lopende klim van 15 km met 900 hoogtemeters. Daarna ben ik in een volgauto gestapt, mede omdat ik geen route aanduiding bij de hand had.

Vervelend was, dat er al zoveel fietsers waren afgestapt, dat de bezemwagen vol zat. Paul, de organisator, raadde me aan om niet tegen de bierkaai te blijven vechten. Er kwamen nog zware dagen, daarom ben ik op 35 km van het einde in een auto gestapt. Dat vond ik wel jammer, maar ja het andere scenario was om alleen zonder navigatie, verder te rijden, dat zou ook problemen geven.

Ik kwam in contact met een Fries, Henny Zonderland, ja familie van onze bekende Epke. Handig en leuk was, dat ik van hem het aanbod kreeg om te regelen dat mijn fietskleding werd gewassen. En dat was een niet te weigeren aanbod. Ook wilde hij mijn koffer in hun bus meenemen. De finish was op een camping vlak bij het bekende oord Sallanches.

ETAPPE 3

Passy > Saint-Claude 164 km / 3.000 hm

De derde dag was het 's ochtend weer droog en mooi weer. Er wachtte ons een lange rit met meerdere kortere beklimmingen. De route ging ten zuiden van de stad en het meer van Genève. Daar wachtte ook de zwaarste klim, de col de la Croisette, 7 km lang naar 1540m.

Boven werden we verwend met een geweldig uitzicht op de stad, het meer en de Mont Blanc. Hierna volgde een afdaling naar het dal van de Rhone. De rivier vormt daar de scheiding tussen de Alpen en de Jura. Na de rivier kregen we nog 2 klimmen voor de kiezen alvorens aan te komen op de camping bij St Claude. Daar heb ik samen met enkele lotgenoten voor de afwisseling een restaurant opgezocht voor het diner. Er was deze dag een rondvraag gedaan onder de deelnemers en vrijwilligers naar mijn Garmin. Helaas zonder resultaat, nog niet terecht.

ETAPPE 4

Saint-Claude > Audincourt/Montbéliard 192 km / 2.500 hm

Deze dag hadden we de langste etappe van de Tour for Life 2021. De route was over een golvend parcours, nergens vlak. Maar wel lekker rustig, je fietste door niemandsland, door een erg dun bevolkt gebied. Je reed veel langs graslanden en af en toe door bossen. Hier en daar kwam je over wat slechtere wegen, vooral op de hoogvlakte. Er was zelfs een stuk onverhard gravel pad. Het eindpunt lag op een camping ten zuiden van de stad Montbéliard.

ETAPPE 5

Audincourt > Xonrupt-Longemer 139 km / 2.800 hm

Deze dag was de route een heel stuk korter. De eerste 50 km gingen door een lieflijk en rustig gebied naar de zuidkant van de Vogezen. Daar wachtte de eerste klim, de bekende Ballon d'Alsace vanaf de zuidzijde. Vanaf Giromagny is het een mooie, gelijkmatige klim, nergens echt steil en met een rustige aanloop. De route gaat grotendeels door de bossen. toch doen de voorgaande dagen zich wel voelen. Twee weken later zal ik hier als toerist terugkomen en doen de benen veel minder zeer !! Op de top is er weer een heel mooi panorama over de Vogezen toppen.

Dit was de zwaarste hap voor deze dag. Na de afdaling volgden er nog 3 klimmen, die allen goed te doen waren qua steilte. Nergens boven de 10%: Col du Page (6km), Col du Bramont (7km) en Col des Feignes (5km). Het eindpunt was de camping Municipal bij het Lac de Longemer, gelegen vlak bij de stad Gérardmer.

ETAPPE 6

Xonrupt-Longemer > Lac de Madine 182 km / 1.200 hm

Hier sloten de deelnemers aan, die de korte versie, alleen de laatste drie dagen van de trip hadden gereserveerd. Deze dag wachtte weer een lange etappe, maar één zonder noemenswaardige klimmen. Vanuit Gérardmer reden we de Vogezes uit. En liep het de eerste 50 km meest naar beneden. Daarna kwamen we in het open, vlakke land van Lotharingen ten zuiden van Nancy. Hier veel graanvelden en weilanden met weidse uitzichten. Velen kennen dit wel, als ze naar het zuiden rijden over de autobaan van Nancy naar Dijon. In Toul ging de route dwars door de stad en staken we daar de Moezel over. Het laatste gedeelte was weer meer golvend, zeker niet vlak. Na een lange dag was het eindpunt bij de camping aan het Lac de Madine. Hier wachtte ons een heel goed geoutilleerde camping. Het einde kwam in zicht !!

ETAPPE 7

Lac de Madine > Grupont 178 km / 2.000 hm

Deze dag zullen we Frankrijk verlaten. Ook nu wachtte weer een lange etappe. De eerste 90 km tot aan de grens was het nog het min of meer vlakke land van Lotharingen. En de wegen waren goed onderhouden. Dat is na zoveel dagen met een geïrriteerd zitvlak ook wel prettig! De Frans-Belgische grens staken we over bij Virton. En vanaf daar begon het bekende Ardennen landschap met toch wel een aantal stekelige klimmetjes. De route ging door het bosrijke gebied van de zuidelijke Ardennen. Het eindpunt was bij de camping in Grupont. Dit dorp is bekend geworden door Eddy Plankaert, die daar zijn kasteel, zijn "Chateau" bewoond.

ETAPPE 8

Grupont > Valkenburg 136 km / 1.700 hm

De laatste loodje op deze dag. Maar met zoveel hoogtemeters gaan de beentjes het wel voelen. Het blijven Ardennen richting Nederland, richting Limburg. De route ging langs Marche en ten oosten van Luik naar de Voerstreek. En als je Voerstreek noemt, weet je dat de wegen daar bar slecht zijn. Paul waarschuwde ons al bij zijn briefing, dat het op stukken zoeken was naar het asfalt tussen de gaten !! Het is een verwaarloosd stuk van de Belgische provincie Limburg. Jarenlang gedoe met de Waalse burgemeester José Happart heeft de streek geen goed gedaan. We belandden op een stuk weg met de toepasselijke naam "Chemin des Morts", ofwel de Dodenweg, hier was het zigzaggen om boven zien te komen! Bij Moelingen staken we de grens over en via Margraten bereikten we ons eindpunt Valkenburg. Daar werden we jammer genoeg de verkeerde kant op gestuurd, zodat de ontvangst met familie en vrienden voor onze groep op de Cauberg niet helemaal goed ging.

het is gelukt!!

Maar de ontvangst was heel ontroerend voor velen. Een week afzien, jezelf afpeigeren, niet opgeven. Het was geweldig om de saamhorigheid en de bereidheid om elkaar te helpen te ervaren. Met de mannen uit Twente, de 'Tour Toppers Eibergen, heb ik de hele tour contact gehad en na afloop een afspraak gemaakt om met hen in Eibergen – hun standplaats- een vat Kwaremont bier te gaan aanspreken. En dat is ook enkele weken laten gebeurd.

Terugkijkend op dit avontuur is het een fantastisch en onvergetelijk evenement. Maar tegelijk ook moordend zwaar, waarbij we het geluk hebben gehad, dat we bijna altijd met goed weer konden fietsen. Zeker omdat de overnachtingen in tenten moest gebeuren. En dat zou niet prettig zijn geweest als we een regenweek zouden hebben gehad zoals in de Tour van dit jaar in de Alpen ! Wel was het op sommige dagen in de dalen wel héél heet.

Al bij al kan ik deze onderneming het beste omschrijven als **“Once in a Lifetime”**. **Dit doe ik nooit meer !!**

De weken na deze trip heb ik de fiets nauwelijks aangeraakt om het oude lijf te laten herstellen. Overigens kwam weken na afloop er een bericht binnen, dat mijn Garmin was gevonden in één van de tenten. Die kreeg ik dus terug, onder de modder en beschadigd.

Jann H. en Jan V.

Colsensation 2021

17 september 2021

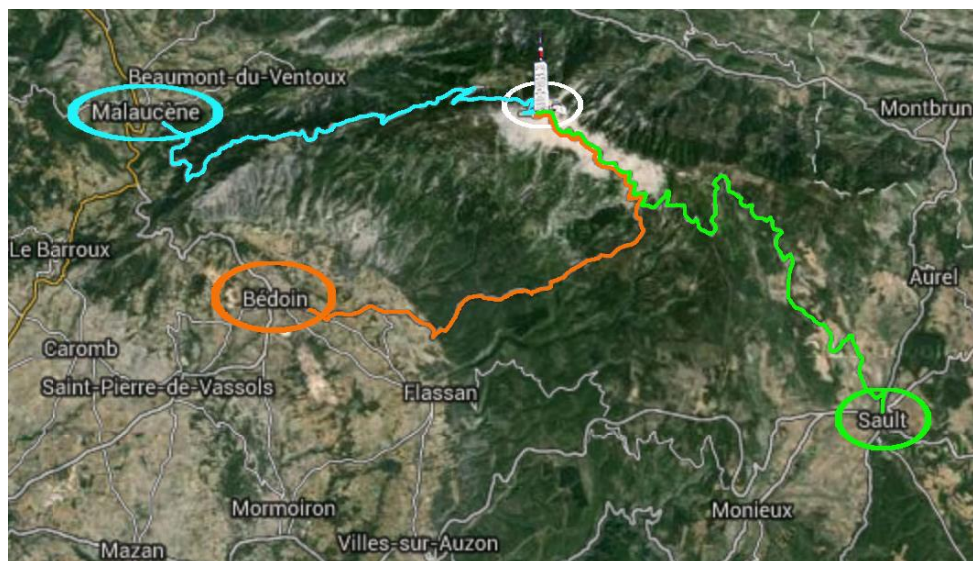
Vorig jaar januari kreeg onze kleindochter Lynn van de dokter bij de controle na de leukemie te horen, dat alles opnieuw goed was.

"Het is nu 5 jaar geleden, dat je de laatste behandeling hebt gehad. Nu is het tijd voor een feestje, want de kans dat jij de ziekte nog krijgt is nu net zo groot als bij elk ander kind".

Dat was niet tegen dovenmansoren gezegd en zat een feestje in de planning. En tegelijk besloten zoon Jurgen en zijn vrouw Brenda zich aan te melden voor de Colsensation naar de Mt Ventoux. Hij om te fietsen, zij als vrijwilliger. De Mt Ventoux was in 1984 de eerste grote beklimming, die ik ben opgereden. En met neef Sem had ik in 2015 ook al eens deelgenomen aan de Colsensation.

Zo begon het ook bij mij weer te kriebelen, de motivatie was snel gevonden en ik heb me ook aangemeld. Helaas gooide het corona virus het hele programma in de soep: geen feestje voor Lynn, ook cancelen van de Colsensation en dus geen trip naar de Mt Ventoux in september.

Bovendien waren er in de zomer en herfst grote werkzaamheden aan de wegen op de top> Een nieuwe weg werd aangelegd voor het autoverkeer onder de top langs. Zo was de top ook niet bereikbaar in september.

Gelukkig veranderde de situatie deze zomer ten gunste en kon de Colsensation weer worden opgestart. Alle deelnemers van vorig jaar waren automatisch verzekerd van deelname. Helaas konden Jurgén en zijn vrouw dit jaar niet mee en moesten zich afmelden. Maar voor mij geen reden om niet te gaan. En met als doel toch weer de "Cingle" te gaan doen, dit is alle drie de zijden van de Mt Ventoux op 1 dag beklimmen. Want, zoals Annemiek van Vleuten zei: *"leeftijd is maar een getal"*. Wat het klimmen betreft was de voorbereiding wat mager: één rit met Jann Hendrickx naar de Ardennen, naar La Roche eind augustus. Voor Jann ook als voorbereiding op zijn Tour for Life. Omdat ik tijdens de trip naar Oostenrijk had ervaren, dat ik op de heel steile hellingen met een 34 x 29 toch geen goed ritme kon houden, heb ik een 32 op het achterwiel gezet. Dat bleek later een gouden greep.

Zo vertrok ik op woensdag 15 september in alle vroegte naar het zuiden voor een reis van 1050 km. Omdat er coronatesten voor de busreis werden gevraagd en omdat je bijna een hele dag in een volle bus bijeen zit, had ik er voor gekozen om zelf te rijden. En het was een vlotte reis tot bij Arlon en bij Luxemburg wegwerkzaamheden lange files de boel ophielden.

Daarna geen problemen meer en tegen 16 uur arriveerde ik bij het vakantiepark in Aubignan in de buurt van Carpentras. Na het inchecken, inclusief de corona controle met de "Pas Sanitaire" ging ik op zoek naar het chalet, waar ik was ondergebracht. Pas na enkele malen heen en weer lopen voor de sleutel - met gelijk zeiknat door een stortbui- vond ik het verblijf. Daar arriveerden op het zelfde moment de twee huisgenoten op de fiets. Koen (45 jr.) en Paul (61 jr.), twee mannen uit Made, die daar een sportschool uitbaten. Zij hadden een korte rit op de fiets gedaan in de omgeving "*Wij hebben een rondje waterfietsen gedaan*", was hun eerste reactie. Ook zij waren in de stortbui terecht gekomen en hadden door enorme plassen hun weg moeten zoeken.

Nadat eenieder zich had gedoucht en droge kleren had aangetrokken konden we naar het eerste buffet, dat prima was geregeld door Fons Dekkers. Wel moest dit vanwege de coronamaatregelen in twee sessies worden gedaan. Alle banken waren ruimer weggezet, zowel binnen als buiten. Zo kon er meer afstand van elkaar worden gehouden en 1.5 m worden aangehouden. Ook moest het mondkapje op als je in de tent liep. Maar al snel moest iedereen naar binnen, want de volgende stortbui met onweer diende zich aan. En het water liep in stroompjes de tent in !! Later op de avond kwam er nogmaals een enorme massa water naar beneden bij een zwaar onweer.

De volgende ochtend -donderdag - was het bewolkt, miezerig nat en vuil op de weg. En omdat mijn huisgenoten de avond tevoren hun fraaie fietsen uitvoerig hadden schoongemaakt, zagen ze het niet zitten om die nu weer door de vuiligheid te sturen. Daarom besloten we om de Ventoux per auto te verkennen. Mede om dat zij beide de berg nauwelijks kenden. We reden via Malaucene de berg op. Aan deze zijde heb je magnifieke uitzichten op de omgeving met name vanuit de speciaal hiervoor aangelegde uitzichtpunten. ook kreeg eenieder een idee, wat hem de volgende dag te wachten stond. Bij elke kilometerpaal kun je de hoogte en het stijgingspercentage van de komende kilometer aflezen. Mijn maten waren toch wel onder de indruk van de hele entourage, zowel van het

landschap, alsook van de zwaarte en lengte van deze klim. Na afloop hadden ze echt genoten van de tocht.

Wat opviel was, dat er veel steenslag de weg was opgespoeld bij het onweer van de vorige dag. Op de top mistte het nog en was het uitzicht beperkt. We maakten foto's van de nieuwe situatie met de lange trap, die is aangelegd vanaf de nieuw aangelegde autoweg. En even verder natuurlijk ook van het bekende monument van Tom Simpson.

Een eind lager bij Chalet Reynard was de ravage op de weg nog erger: enorme stenen tot 10 cm waren de helling afgespoeld. En dit was over de hele route door het bos naar beneden ook zo. (zie foto)

De middag werd besteed aan bezoek aan de supermarkt en bijkletsen met mijn huisgenoten. En de tas, die op de top zou staan de volgende dag werd ingepakt en afgeleverd. Met de ervaring van 6 jaar geleden wist ik, dat het zo vroeg op de top erg koud kan zijn. In de klim geen probleem, in de afdaling wel. Daarom had ik een extra shirt, arm- en beenstukken, een windzeiltje en winterhandschoenen in de tas gedaan. Mijn huisgenoten vonden dat wel wat overdreven... tot ze na afloop dat niet meer vonden !! Eind van de middag was er de briefing over de organisatie van de

volgende dag. De dag werd afgesloten met wederom een uitgebreid buffet.

De volgende ochtend werden de deelnemers, die drie keer de berg op wilden gaan al om 5.30 aan de start in Bedoin verwacht Ik had van mijn maten het aanbod gekregen om met hun busje mee te rijden naar de start. Wel gemakkelijker dan met de grote bus. Op de parking in Bedoin werden de fietsen in orde gemaakt en de lampjes aangedaan. Daarna kregen alle deelnemers nog voor de start een corona QR controle. Dit was door de Franse autoriteiten verplicht gesteld. Om 5.50 gingen we op pad , de duisternis in op weg naar het bekende bos. Het was bewolkt, een beetje mistig, 17 ° C en windstil. Eigenlijk prima weer voor de klim. In het bos was het nog steeds dezelfde ravage op de weg als gisteren met rommel en stenen. Er was nog niets opgeruimd. In de klim is het dan wel mogelijk om tussen de keien door te sturen, maar hier afdalen is een ander paar mouwen! Gelukkig werd in de loop van de voormiddag de gemeentelijke veegwagen op pad gestuurd en was later bij het afdalen de weg schoon.

Met de ervaringen van eerdere lange ritten in de bergen, ben ik rustig begonnen. Met het idee om alle 3 de beklimmingen in ongeveer dezelfde tijd te kunnen doen. En op de 32 had ik een goed ritme in het bos. Bij Chalet Reynard kwam de zon boven de horizon en keek je op de bovenkant van de laaghangende bewolking, een fascinerend uitzicht. Kort na 8 uur was ik boven. Daar gelijk goed inpakken voor de afdaling een hap en een slok naar binnen en naar beneden, naar Malaucene. Gelukkig was ook hier gisteren al een veegwagen gepasseerd om het wegdek schoon te maken. Het begin van de afdaling gaat meest door het bos, het was hier toch kil en het wegdek nog nat. Dus voorzichtigheid geboden. Na 5 km - bij Mont Serein – wordt het landschap meer open. Vanaf daar was de weg droog, zijn de bochten beter te overzien en daalt het lekker vlot.

Beneden in Malaucene was de bakker al open en kon je koffie en koeken krijgen. Deze man had deze ochtend weer een prima omzet in koffie en donuts! Na de dikke 'wintervacht' te hebben uitgedaan ging het terug omhoog. De eerste kilometers gaan tussen hoge naaldbomen en het loopt

goed in een regelmatig stijgingspercentage. Pas halfweg bij de Belvédère wordt het serieus duwen en krijg je een aantal km met 11 en 12 % voor de wielen. Maar ook dat liep goed op de 32. Ook nu niet forceren, gewoon een goed ritme aanhouden. En met de voornaam op het rugnummer kreeg ik diverse malen aanmoedigingen van een aantal jonge gasten, die mij passeerden en elkaar aan het afjakkeren waren. Overigens waren zij geen deelnemers van Colsensation. Na ruim 2 uur klimmen stond ik kort na 11 uur voor de tweede keer op de top. Nu was het al een stuk aangenamer en het zonnetje deed goed zijn best.

Hier deed ik de overvloedige kleding in de tas en het windzeiltje weer aan voor de afdaling naar Sault. Omdat er nog heel ruim tijd was voor de derde klim, hoefde ik niet te haasten. En ben ik gestopt bij Chalet Reynard voor een koffie met een donut op het terras. De afdaling naar Sault loopt gemakkelijk, is niet steil en is meest een bijtrap afdaling. Sault ligt op een plateau en de laatste kilometer naar het stadje gaat ook stevig omhoog. Op het terras en bij het restaurant in Sault was het een enorme drukte. Mede omdat wegens de corona maatregelen alles buiten moest worden besteld en genuttigd. En omdat je moest wachten tot er een plekje vrij kwam op het terras, ben ik al snel teruggegaan.

De eerste helft van de klim loopt vlot, is niet steil – 6-7% max – en je kunt daar een wel een paar tandjes groter draaien. Waar ik de eerste klim vanmorgen door velen ben gepasseerd, is het hier precies omgekeerd. Het loopt heel gemakkelijk van de ene naar de andere voor mij. En de laatste 5 kilometers tot Chalet Reynard kan de ketting op de grote plaat. Na een korte sanitaire stop daar ga ik op pad voor de laatste 6 km naar de top. Er staat weinig wind en de eerste kilometers zijn ook minder steil. Ook is hier het wegdek helemaal vernieuwd, dit vanwege de Tourpassage van deze zomer. Zo loopt het vlot tot het monument van Simpson. Daar komt het percentage weer boven de 10% en roepen de benen, dat de benzine ver op is!. Maar met de top in zicht is het nog even op de wilskracht en vanuit de kleine teen door krasselen.

Kort na 15 uur bereik ik de top en haal ik daar een 20-tal wandelaars in van het Fytaal Cancer Support Team. Dit zijn allen personen, die te maken hebben of hebben gehad met deze ziekte en al de hele zomer bezig zijn om hun conditie op te vijzelen.

Na de finish kreeg ik, zoals elke deelnemer de Colsensation medaille omgehangen. Het zat erop, het is was weer gelukt. Na nog wat ravitaillering uit de tas te hebben gehaald, daalde ik af naar Chalet Reynard. Om daar op het terras na te genieten, nog met volop endorfine in het lijf. Een goed gevoel geeft dat. Daar ontmoette ik een oud-collega en een neef, wiens vrouwen beide deelnamen als wandelaar van het Fytaal Cancer Support Team.

Na de afdaling naar Bedoin werd ik in het dorp nageroepen door enkele deelnemers, die op het terras zaten en grote kelken voor zich hadden staan. Hun aanbod heb ik echter afgeslagen en ben daarna de laatste 15 km verder afgedaald naar het vakantiepark in Aubignan. Daar gaf de teller 147 km aan in 8 uur 15 min.

Aangekomen bij het chalet zaten mijn huisgenoten al aan het bier. Koen had ook 3 klimmen gedaan en was een stuk rapper rond gegaan. Paul had de tweede klim vanuit Malaucene laten schieten. Na het douchen was het heerlijk rusten. Een uurtje tussen de lakens om de toch wel zware benen te laten herstellen. Om in wilertermen uit te drukken: *"Je doet op zo'n dag niet één maar twee jasjes uit"*. Daarna was er de afsluitende bijeenkomst met alle deelnemers en vrijwilligers, waar diverse deelnemers hun eigen vaak indrukwekkende en ontroerende verhaal over hun ziekte en traject vertelden.

En vervolgens werd het buffet van Fons Dekkers geopend en konden de verbruikte calorieën worden aangevuld. De dag werd afgesloten met de bekendmaking van het totale bedrag, dat door zo'n 250 deelnemers was opgehaald: ruim 375.000 euro.

De daarop volgende feestelijkheden heb ik gelaten voor wat ze waren. Het lijf was moe, verlangde naar rust. En voor de volgende ochtend stond weer een vertrek om 4.00 uur op het programma voor de thuisreis. Na een vlotte reis met opnieuw enig oponthoud in Luxemburg was tegen 16.00 uur thuis weer in zicht. Het 4-daagse avontuur zat erop, 4 lange spannende dagen, niet allen door het fietsen, maar ook door de lange reisdagen.

Maar het uiteindelijke doel van deze expeditie was om donaties in te zamelen voor onderzoek en behandeling van kanker. Speciaal omdat dit jaar het onderzoek naar leukemie bij kinderen een van de doelen was. Daarin worden de laatste jaren grote vorderingen gemaakt. En hoe belangrijk dit is, hebben wij in ons gezin aan den lijve kunnen ondervinden 7 jaar geleden!

Dank zij vele donaties heb ik zo ook een bijdrage kunnen leveren aan het totale bedrag. Een groot aantal fietsmaten van De Bidon en de AKN hebben hieraan bijgedragen. Daarvoor hartelijk dank. En wellicht is dit verslag voor anderen aanleiding om ook eens deze uitdaging aan te gaan.

En nogmaals: *"leeftijd is maar een getal"*. Zie ook de trip van Jann Hendrickx (73 jaar !!)

Jax V.

Ritverslag 27 juni

Baarle – Nassau

Vandaag is de opkomst, ondanks het mooie weer (20° C en zonnig), maar matig. De reden is, dat van de zeven Oostenrijk gangers alleen voorrijder Jan Verbocht aanwezig is. Dit omdat de plicht roept. De anderen hebben thuis andere verplichtingen na een week afwezigheid. Er staat een zacht windje uit oostelijke richting, maar dat deert de koprijders niet. Zeker omdat er regelmatig wordt afgewisseld. De route gaat in rechte lijn naar de grensovergang in Essen. Daarna wordt door het buitengebied om de dorpen Horendonk , Nieuwmoer, Wuustwezel en Loenhout heen gereden. Ook Hoogstraten wordt ontweken en via Achtel wordt Wortel bereikt.

Daarna gaat het over de ruwe klinkers door de Kolonie, het oude opvangkamp voor daklozen en zwervers. Dat is onlangs op de Werelderfgoedlijst van de VN geplaatst. Hier voel je de oude tijd herleven, zeker als je een keer door het natuurgebied gaat wandelen. Ook de oude klinkerweg roept herinneringen op aan de begintijd van De Bidon. Toen waren vele wegen nog bestraat met slecht liggende klinkers of kasseien. Ook de vele oude betonbanen in België dateren nog uit die tijd of zelfs eerder. Ze zijn oerdegelijk, maar niet altijd even plezierig om over te fietsen. Kedeng- kedeng weet je wel. Die van vandaag zijn overigens redelijk goed.

Na 2 uur fietsen wordt via Zondereigen Baarle Nassau bereikt. Daar is de koffiestop bij restaurant "De Lindenboom", een gelegenheid waar we ook 2 jaar eerder tijdens de terugreis uit Roosteren de lunch hadden genoten. Jammer genoeg kunnen we geen wafels met warme kersen bestellen, de keuken is zover nog niet op dit vroege uur!

Na de koffie hebben we het windje mee en gaat het vlot via de Haldijk weer België in richting Meer. In Zundert moet er even worden gewacht, omdat Piet niet door het korte straatje met éénrichtingverkeer mag. En we moeten via Achtmaal, omdat de Rucphensebaan er nog steeds opgebroken bij ligt op enkele plaatsen. Als we dan richting Jagersrust rijden, worden we bij de Hoekvensedreef tegengehouden door de politie. Er is even verder een serieus ongeval gebeurd en de weg is afgezet. Daarom maar een ommetje via het voetbalveld van Schijf. Zo komen we met 105 km (ietsje meer, mag dat ??) aan bij het clubhuis. Al bij al een vlotte rit bij heerlijk fietsweer.

Jan V.

Ritverslag 4 juli

Moerdijk – Lage Zwaluwe

De dag van gisteren, 3 juli, de eerste zaterdag van de maand juli, wordt al jaren de rit naar Scherpenheuvel gereden. De Hennie Roks Classic, ter gedachtenis van ons in 2013 overleden lid. Ondanks het feit, dat het prima fietsweer was, was de deelname minimaal. Slechts 5 Bidonners aan de start: Bart Boeren, Gerard Konings, Jan de Rooij, René Schepers en Jan Verbocht. Het werd een vlotte bedevaartrit naar de basiliek van Scherpenheuvel (Montaigu in het Frans). Dit onder een aangename temperatuur en een zacht windje uit zuidoost. Dus wind mee op de terugweg. Twee maal hadden ze een kort oponthoud, want Jan de Rooij was de pechvogel van de dag door in 10 km zowel achter als voor lek te rijden.

Na deze rit was het vanmorgen afwachten, hoe de benen zouden aanvoelen. Want in een rit van ruim 180 km en 6 uur op de fiets doe je fysiek toch een jasje uit! Maar de benen voelden goed, dit in tegenstelling tot het zitvlak. Dat was al enigszins geteisterd op de steile klimmen en het matige wegdek in de hitte van Karintheï vorige week. En de vele slechte betonbanen in de Belgische Kempen waren een nieuwe aanslag.

Vandaag gingen we onder leiding van Jan de Rooij op weg naar Lage Zwaluwe voor een rit van 100 km. En met begeleiding van chauffeur Bart Boeren. Afgelopen week was het verrassingspakket van de club uitgereikt, met daarin het speciale shirt "50 jaar Bidon". De meeste leden hadden dat shirt dan ook al aan. Ook deze morgen was de temperatuur aangenaam en met een zacht windje opnieuw prima fietsweer. Met 15 fietsers gingen we op pad. Jan was goed hersteld van de rit van gisteren en nam resoluut de kop met naast hem Gerard Mulders. Het eerste deel van de route ging via Nispen, de Brembos, de Tolbergvijver en de Spellestraat naar het Gastelsveer.

Wel werd de groep op de Bulkenaarstraat geconfronteerd met een agressieve chauffeur in een wit busje. Zonder in te houden en zonder ook maar iets uit te wijken kwam hij de groep tegemoet. Ja, hufterig verkeersgedrag is van alle tijden, maar het liep goed af.

Via Stampersgat en Standdaarbuiten ging alles in een stevig tempo, door eenieder goed te volgen, want de wind stond gunstig. Op de Molendijk richting Zevenbergen moest de voorzitter even ingrijpen. Achteraan hadden enkele leden grote aandrang op de blaas en stapten af, terwijl de koprijders niet waren ingelicht. Dit ook, omdat de centrale zender van de oortjes in de volgauto niet functioneerde. Een punt van orde voor de volgende ritten! Inmiddels waren de voorrijders afgelost door Gerard Konings en Jan Verbocht, die het tot Moerdijk volhielden. Daar kwamen Peter van de Boom en Jan de Rooij aan het commando. Tot Jan op de Zwaluwsedijk richting Lage Zwaluwe weer lek reed. Nu op zijn oude fiets - dus zonder schijfremmen - en het euvel was snel opgelost.

In Lage Zwaluwe koos Jan de route direct naar de Blauwe Sluis, zodat de oerslechte klinkers in de nauwe dorpsstraat van Lage Zwaluwe kon worden vermeden. Maar klinkers kwamen er toch op de Bloemendaalse Zeedijk naar Zevenbergse Hoek. Die liggen er beter bij, maar voor mij toch weer een kwelling voor het zitvlak. De koffiestop was voor de zoveelste maal dit voorjaar bij "Den Elzaker". Dit is een gemakkelijk plek om aan te rijden. Vlotte zelfbediening en je hoeft van te voren niet af te spreken.

De terugweg leidde door een buitenwijk van Prinsenbeek naar de Leursebaan. Dit om smalle fietspaden te vermijden. Na de Liesboschtunnel werd koers gezet over de zuidelijke parallelweg van de A58. Luc had inmiddels met Jan het commando overgenomen en had er zin in. Want hij legde er een straf tempo op. Op het viaduct bij de Mc Donalds bij Etten werd het even heel stil achter hem. Het ging vlot verder via een alternatieve route via de Brakkenstraat, de Muizenstraat, de Turfstraat en het Moervenwegje. Even was er nog een oponthoud wegens een lekke band van Kees Verstraten.

Na Schijf, op de Nederheidsebaan, was het wachten op de wekelijkse demarrage van Nico van Est. En jawel, daar ging hij met een viertal anderen in zijn spoor. Even voor twaalf, na exact 100 km, stonden we weer bij Huis ten Halve. Een gemakkelijke en soepele rit ondanks het gemiddelde van 31.0 km/u.

Jax V.

Ritverslag 11 juli

Bockenreyder

Bij de start om 7.30 uur is het bewolkt en een beetje dreigende lucht boven ons. Volgen de Belgische weerman Frank de Boosere zou er in de ochtend langs de Nederlands-Belgische grens laaghangende bewolking hangen en er soms een spatje regen uit vallen. En dat klopte exact, want na 10 uur werd het zonnig en was het stralen weer. Ideaal fietsweer dus. Aan het vertrek staan er 18 fietsers en Toon van den Broek is chauffeur van dienst. Hij vertrekt morgenvroeg naar Zuid Frankrijk om de Pyreneeën van dichtbij te bekijken en wil uitgerust aan de lange autoreis beginnen. De route gaat deze keer via Schijf en Klein Zundert naar Meersel Dreef. Even moeten we een ommetje maken omdat de weg tussen Schijf en Zundert op enkele plaatsen door wegwerkzaamheden is onderbroken.

Onderweg zien we in een weiland 3 ooievaars, die een tussenlanding hebben gemaakt. Dit nadat ze enkel baby's hebben afgeleverd misschien ??

Er wordt regelmatig gewisseld van koprijders en het gaat vlot. Lastig is altijd het traject langs Goirle. Constant slingerende fietspaden en oversteken. Maar met een volgauto is dit de enige route. Daar is overigens wel een mogelijkheid om via een fietserstunnel de autoweg te passeren en dan via Goirle Zuid ook op de weg naar Hilvarenbeek te komen. Zo hebben we bij de verkenning de route voorgereden afgelopen week.

Als we via Biest-Houtakker Diessen passeren, komen we plots voor een bord met éénrichting verkeer, behalve voor fietsers. Nooit eerder stond daar dat bord. En het ging om een stuk van een goeie 400 m. Toon wilde het risico niet nemen en zocht een andere route. Gevolg was, dat hij de groep even kwijt was.

Vervolgens reed hij de lange route via Netersel en kwam wat later aan op het terras van De Bockenreyder. Daar was het een massale drukte. En de bediening kon het nauwelijks bijhouden. Niet allen fietsers, ook kwamen bezoekers met de paardenkar en met tractoren genieten van de koffie en het prima gebak.

En.. voor onze penningmeester was er een aangepaste tekst op het liedje van Willeke Alberti:

...en we gingen lekker drinken van het geld van oom René.....

..en niemand wilde weten hoe hij aan die centen kwam.....

De terugweg ging dit keer via Esbeek en Hilvarenbeek door het bos naar Poppel. Daar is een stuk onverhard, maar enkele jaren geleden is er een fietspad naast gelegd. Een mooi stuk natuur in een rustige omgeving. Omdat we nu wind tegen hadden, werd er sneller gewisseld van kopmannen. Op de lange weg van Baarle Nassau naar Minderhout werd Tom Uijtdehaag als jongste lid aan het werk gezet. En hij deed dat moeiteloos. Even later reed Nico van Est lek, maar omdat hij nog geen schijfremmen heeft, was dat snel opgelost.

Om geen last te hebben van de autorally "Nacht van Achtmaal", ging de route grotendeels langs de Belgische kant van de grens via Meer – Wernhoutsburg – Nieuwmoer – Horendonk. Na 155 km stonden we tegen 2 uur weer bij ons clubhuis na weer een vlotte en snelle rit, gemiddelde 30.5 km/u.

Jan V.

Ritverslag 25 juli

Grenslandrout

Alhoewel de voorspellingen voor het weekend niet te best waren, zaterdag wel regen en onweer, hadden we geluk deze zondagmorgen. De voorspelde regen zou pas om 3 uur vallen. Inclusief de chauffeur van de volgwagen, deze week Matthieu i.p.v. Leon, staan er om half acht toch 18 man bij H.t.H. om de grenslandrout te rijden. Afgelopen donderdag hadden we de route verkend, deze keer waren we met 7 man, 6 Bidonniers en 1 oud-Bidonner (Toine Slabbekoorn). Jan Verbocht merkte toen op dat er dan 3 duo's waren die de route zouden kennen. Vandaag zou blijken dat er maar weinig van was blijven hangen.

Bij het vertrek meldde Jan, voorrijder van vandaag, dat de route op enkele punten t.o.v. donderdag zou worden aangepast, o.a. wegens volgwagen en opgebroken weg.

Tevens heeft hij een quizvraag, hoeveel keer we vandaag de grens over zullen gaan. Dan vertrekt hij met Gerard Konings naast zich, richting Nispen om bij Essen de grens over te gaan naar Horendonk en via Nieuwmoer weer naar het Nederlandse Achtmaal. Daarna steken we een aantal maal de grens over om in Hoogstraten uit te komen en de weg te vervolgen naar Wortel. Intussen zijn we al 7 maal de grens gepasseerd. Van Wortel rijden we respectievelijk naar Zondereigen, Baarle-Nassau, Weelde Statie, Weelde en Poppel.

Hier gaan we richting Baarle Hertog met een afslag naar ons koffieadres Welkom in Alphen.

Intussen had ondergetekende, ondanks de voorkennis van de rit, al 3 maal een verkeerde afslag genomen. Volgens Jan Verbocht was het na 3 foutjes alsnog een voldoende.

Na de versnaperingen, ging het goed fout. Gerard Mulders en ik waren bij het wegrijden voor de groep uit gereden, toen die rechtsaf ging. Wij terug, maar de groep was uit zicht.

Wij zijn toen maar de weg naar Chaam blijven volgen, in de wetenschap dat dit de route was. Intussen Jan gebeld waar wij waren en dat zij niet op ons hoefden te wachten.

Vlak voor Chaam echter zagen we de groep de afslag nemen naar de Legstraat, richting Meersel Dreef en konden Gerard en ik weer aansluiten.

Van Jan kreeg ik te horen dat ik me geen fout meer kon permitteren, anders werd het een onvoldoende.

Op het viaduct bij Meer richting Zundert, een gesis en Tom stond lek. Daar hij schijfremmen heeft, moest de band worden vervangen, wat vlot was gebeurd. Bij Klein Zundert even een ommetje wegens wegwerkzaamheden en dan via Schijf naar huis. Wij hadden Schijf nog maar net verlaten of de snelle mannen kwamen voorbij vliegen.

Na 130 km kwamen we ze weer tegen bij H.t.H. Het antwoord op de quizvraag is niet duidelijk, vooral bij Baarle Nassau c.q. Hertog zijn er veel grensovergangen. Het is maar goed dat Jan de route kende, want op de medeverkenners kon niet worden gebouwd.

Jan de R.

Avondvierdaagse

Zoals voorgaande jaren wordt in de week van de oprichting van onze club (29 juli) een avondvierdaagse gehouden. Ditmaal een speciale reden, want op die datum in 1971 besloten Jan Nijssen en enkele anderen van het eerste uur om deze club op te richten. Daarom is ook het adres van onze oprichter en eerste voorzitter Jan Nijssen achterhaald. En is een kleine delegatie van leden en oud-leden, onder leiding van Luc Aerts, bij Jan op bezoek geweest op die 29^e juli in het verzorgingstehuis op de Wildenborch. Daar werd hij verrast met bloemen en een taart. En hij kon het zeer waarderen, dat aan hem was gedacht op deze dag.

Wat het fietsen betreft, was het weer ook nu een vervelende stoorzender. Niet zoals de voorgaande jaren de extreme hitte, maar de talloze buien. Op de **eerste dag**, maandag, was het al raak en werd aan de hand van de buienradar gekozen voor een route richting Prinsenbeek onder leiding van Gerard Konings. Slechts 5 man durfden de uitdaging met het weer aan. En de route was een goede keus, want hoewel het wegdek overal nat was, viel het met de nattigheid van boven reuze mee. Er werd 70 km afgelegd.

De **tweede dag**, dinsdag, werd de route wederom aangepast en werd gekozen voor de richting St Job – Brasschaat. En op een heel licht buitje na werd het droog gehouden. Ook nu maar 7 man aan de start. Zij reden deze avond een route meest door de bossen over 79 km.

De **derde dag** was het droog, maar wel erg winderig. Nu vertrokken 12 man richting Nieuw Vossemeer – Benedensas. En omdat een aantal sterke mannen zich twee dagen hadden moeten inhouden, werd er al direct stevig doorgetrapt tegen de wind in. Na Nieuw Vossemeer stond de wind steeds gunstig schuin achter en werd het tempo goed onderhouden naar het Sas, over de Vlietdijk en de Zuidzeedijk naar het Gastelsveer. Na 75 winderige kilometers aan een stevig tempo werd 75 km afgelegd.

De **vierde dag**, de jubileumdatum, was het prima fietsweer. Nu was de opkomst optimaal, 25 fietsers aan het vertrek. Ook enkele oud-leden waren aanwezig. Onder leiding van Luc Aerts werd een kortere route van 50 km over de Brabantse Wal van Ossendrecht tot Bergen op Zoom afgelegd. Na de rit werd het jubileum gevierde met een drankje en een hapje (bitterballen, rondgedeeld door Jann Hendrickx) bij Lodge Visdonk. Daar werd ook Rum Jansen nog in het zonnetje gezet, omdat hij de enige actieve fietser is, die er bij de oprichting al bij was.

Jax V.

Ritverslag 1 augustus

St Philipsland – Tholen

Vandaag heeft Jan de Rooij de route uitgezet via Philipsland – St Annaland – Tholen. Na een kwakkelweek met regelmatig buien, ziet het er vanmorgen ook wisselvallig uit. En er worden buien voorspeld over het eiland Tholen. Dat zal de reden zijn, dat er maar 12 fietsers en chauffeur Piet aan het vertrek staan. We vertrekken via de Brembos richting de tolbergvijver naar Moerstraten. Als we na Steenberghe richting Nieuw Vossemeer rijden, is de weg nog steeds droog. Mijn opmerking, dat de buienradar er toch naast zit, wordt na 2 km al afgestraft. Want het begint te druppelen en na de brug bij Philipsland is het fel aan het regenen. Dat gaat zo door tot St Annaland.

Sint-Annaland is een dorp wat ligt aan de Krabbenkreek en aan het strand, het dorp bevindt zich in Zeeland. Het dorp is ontstaan in 1475 door Karel de Stoute, die gaf zijn halfzus toestemming om een schorre gebied te bedijken in de regio Tholen. Het dorp heeft welgeteld 3725 inwoners, de plaats was tot 1971 nog een zelfstandige gemeente met een oppervlakte van 16 km². Sint-Annaland heeft ook een eigen vlag met als logo een beeld van de heilige Anna. De laatste jaren heeft Sint-Annaland een grote jachthaven en zelfs een camping die bij het dorp hoort. Eens per jaar is er met de Bidon een rit naar Sint-Annaland, rond de 100 km is er vaste stop op het terras van de camping, waar we genieten van een warme koffie met een lekkere Zeeuwse Bolus.

Maurice

Na St Annaland lijkt het wat minder fel te gaan regenen en in zuidelijke richting wordt de lucht ook minder donker. Maar omdat we allemaal zeiknat zijn, wordt er besloten om niet aan te rijden bij het koffieadres in het dorp Tholen. Het is niet erg gezond om met natte kleren daar een half uur te gaan zitten en dan weer de kou in te gaan. Jan belt de eigenaar op en die is niet blij met deze afmelding. Hij vindt het niet erg, als we zijn café vuil en nat maken en moppert, dat hij nu blijft zitten met een appeltaart. (kan hij zijn familie eens verrassen misschien??)

Gerard Konings had zijn regenjack al uitgetrokken, maar na een paar minuten begint het weer te hoven. Met de wind en de regen meest in de rug wordt er een stevig tempo ontwikkeld langs de Kijkuit bij Lepelstraat, de bekende route van de oesterdam ritten. Als we dan bij Heerle langs de Kragge rijden, zien we licht aan het einde van de tunnel, dwz. aan het eind van de weg bij de Wouwse Tol schijnt de zon en is de weg kurkdroog !! Hoe plaatselijk kunnen de buien zijn. Later horen we, dat de mannen van Audax naar het zuiden zijn gereden en geen regen hebben gehad. Enkelen mannen gaan nog naar binnen, de meesten zoeken rap de warme douche op. De rit wordt afgesloten met 86 km aan een gemiddelde van 30.6 km/u.

Jan V.

Ritverslag 15 augustus

St Philipsland – St Annaland

Zondag 15-08-2021 staat de rit St Philipsland – St Annaland op het ritten programma onder leiding van Luc Aerts. Als chauffeur staat Piet weer gereed met de auto van Jan Verbocht die Jan ter beschikking stelt wanneer Piet chauffeur is. De weersvooruitzichten zijn goed en daar zijn we blij mee gezien de vele regen die wij al gehad hebben, aan het vertrek staan 13 fietsers en Piet als chauffeur van de volgauto. Tegen 8:00 uur wordt opgemerkt dat de voorrijder nog niet aanwezig is, geen paniek want die sluit vaak op het nippertje aan. Op dat moment zien we de voorrijder in tijdrit houding aan komen stormen, dus dat komt goed.

Een tweetal minuten over 8:00 uur wordt het peloton in beweging gebracht door het vertrek van de koers kapitein. We rijden richting Nispen over De Lint richting de Brembos. Bij de Brembos rijden we via Haiinksestraat en Bulkenarsestraat naar de Wouwseweg toe die wij oversteken. Daarna via Kruislandseweg en allerlei kleine polderwegen richting Steenberg-De Heen en zo het eiland St Philipsland op. Deze zijn we geheel rond gereden tegen de buitendijken aan en daarna via Krabbenkreekweg richting St Annaland.

In St Annaland is de laatste tien jaar heel veel gebouwd in het centrum en de haven het resultaat is zichtbaar en dit alles mag gezien worden.

Hierbij een stukje over de haven,

De thuishaven van de watersportvereniging Sint-Annaland is prachtig gelegen aan de Krabbenkreek, een zijarm van de Oosterschelde. Je kunt hier genieten van het schone, zilte getijdenwater en de droogvallende slikken en schorren. Onze gezellige haven met uitstekende faciliteiten is een ideale uitvalsbasis voor onze leden, maar ook passanten zijn uiteraard van harte welkom. Een bezoek aan ons sfeervolle en

uniek gelegen clubhuis Buutengaets, met prachtig uitzicht, is een 'must'. Binnen de watersportvereniging zijn veel leden actief bij het organiseren van evenementen en activiteiten en zorgen veel vrijwilligers ervoor dat de haven tip top in orde is.

Naast de ligplaatsen in de haven, beschikt de vereniging ook over boeien in de Krabbenkreek, waar je te midden van de natuur kunt afmeren, in een omgeving waar de tijd lijkt te hebben stilgestaan.

Het pittoreske dorp Sint-Annaland en de omgeving zijn de moeite van een wandeling of fietstocht zeker waard.

De watersportvereniging Sint-Annaland heeft een moderne haven, de voorzieningen zijn up-to-date en we streven ernaar zo duurzaam mogelijk te zijn.

Na 66 km bereiken we de koffie stop bij Brasserie De Deu-Braek. Het weer is inmiddels voorzien van zon en we hebben allemaal lekker buiten op het terras gezeten onder het genot van een kopje koffie of iets anders met voor de liefhebbers een Zeeuwse bolus. De koffie stop duurde iets langer dan we gewend zijn, om 10:50 uur vertrekken we weer richting huiswaarts.

We rijden grotendeels met de wind in de rug en af en toe in de zij. Het tempo gaat aardig omhoog en zo verloopt de terug rit voorspoedig. De route loopt via Poortvliet en Tholen over wel bekende wegen naar Huis Halve waar we iets na 12:00 uur aankomen.

Luc, bedankt voor het uitzetten van deze mooie rit en coördinatie tijdens de rit om deze in goede orde en veilig te laten verlopen. De rit is grotendeels over mooie rustige wegen en fietspaden verreden. Tevens dank aan de overige voorrijders die mede meedragen aan een voorspoedige en veilige rit.

Rene

Ritverslag 29 augustus

Uitslag tijdrit RTC de Bidon, 29 aug 2021, 9,85km

ranking	naam	tijd 1e ronde	tijd 2e ronde	tijd totaal	snelheid 1e ronde	snelheid 2e ronde	snelheid
1	Nico Matthijssen	00:07:40	00:07:44	00:15:24	38,5	38,2	38,4
2	Werner van de Nobelen	00:07:39	00:07:50	00:15:29	38,6	37,7	38,2
3	Gert-Jan Franken	00:07:56	00:08:01	00:15:57	37,2	36,9	37,1
4	Luc Aerts	00:08:09	00:08:29	00:16:38	36,3	34,8	35,5
5	Bart Boeren	00:08:04	00:08:34	00:16:38	36,6	34,5	35,5
6	Jan de Rooy	00:08:27	00:08:28	00:16:55	35,0	34,9	34,9
7	Wim Rommens	00:08:35	00:08:35	00:17:10	34,4	34,4	34,4
8	Gerard Mulders	00:08:40	00:08:38	00:17:18	34,1	34,2	34,2
9	Jan Verbocht	00:08:47	00:08:39	00:17:26	33,6	34,2	33,9
10	Peter van de Boom	00:08:45	00:08:49	00:17:34	33,8	33,5	33,6
11	Toon van de Broek	00:09:21	00:09:03	00:18:24	31,6	32,7	32,1

Ritverslag 12 september

Westmalle

Het seizoen loopt zachtjesaan op zijn einde. Ook aan de natuur is al te merken, dat de zomer voorbij is, de bladeren gaan al uitbundig vallen en de ochtenden zijn duidelijk frisser. Zo ook vandaag met maar 12 graden op de thermometer. Gelukkig is het de hele ochtend wel droog. En dat hebben de mannen aan de start ook begrepen, want nagenoeg iedereen had al armsstukken aan. Luc had zelfs zijn overschoenen aangetrokken en Toon de beenstukken.

Met 16 man op de fiets en Gert-Jan als chauffeur ging de groep op weg onder leiding van Jan Verbocht. Wie we misten, was Werner, die daags tevoren de Amstel Gold Race had gereden. Hij had 255 km gereden aan een straf gemiddelde, chapeau!! En een reden om een rustdag te nemen. Hetzelfde gold wellicht voor Jann Hendrickx, die vorige week de "Tour for Life" tot een goed einde had gebracht. Een tocht van uit Italië -Bardonecchia - naar de Cauberg in 8 dagen. Een straffe expeditie, liefst 1300 kilometer en 19.000 hoogtemeters. Ook Jann, chapeau !! Na zoveel kilometers en zoveel hoogtemeters zal ook hij even moeten recupereren.

De route ging richting Zundert, noodgedwongen over Achtmaal, dit omdat aan de weg via Schijf nog steeds wegwerkzaamheden zijn. We passeerden Zundert via de Berkenring en daarna richting Sauna Diana, dat we overigens links lieten liggen. Het ging vlot mede omdat er weinig wind stond en ook omdat er regelmatig van koprijders werd gewisseld. De gretigheid en de Grinta spatte er van af bij sommigen. Bij het wisselen wilden op gegeven moment wel 5 man de kop overnemen !!

Achtel en Rijkevorsel werden gepasseerd en ging het langs het kanaal over het jaagpad naar St Lenaarts. Vanaf de brug daar had Jan een alternatief stuk route opgezocht richting Oostmalle. Zover kwamen we niet, want na enkele kilometers gingen we rechtsaf door het rustige buitengebied naar Westmalle. Met daarin een verrassing: een stuk van 500 m met Parijs-Roubaix kasseien, die er echt heel slecht bijliggen. Geluk voor de meesten was, dat er een smal fietspaadje naast lag, eerst tegels, daarna fijne steenslag. Dit stuk was speciaal voor Luc gereserveerd, want hij zoekt dit soort wegdek vaker op. Ook nu roste hij als enige over de kasseien, maar stond een eind verder te voet. Reden was, dat zijn bidon uit de houder was gevlogen!!

Net na 10 uur arriveerden we bij café Trappisten, waar we netjes werden ontvangen door ober Mario. Het was goed toeven op het terras, zeker ook omdat het zonneke er door kwam. De terugweg liep opnieuw door het buitengebied naar café "Trapke Op" bij de kanaalbrug. Vandaar ging het langs de A19 en de spoorlijn richting station Noorderkempem bij Brecht. Een eind verder was de weg richting Loenhout afgesloten vanwege het bloemencorso aldaar. Dit is elk jaar een week na het corso in Zundert. Langs meer bekende wegen werd Nieuwmoer bereikt. En via Horendonk Huis ten Halve. Er stonden 104 km op de teller aan een gemiddelde van 30.5 km/u. Een vlotte rit zonder panne en zonder ongelukken.

Jan V.

Ritverslag 19 september

Willemstad

Vandaag de laatste 100-km rit van dit seizoen. En je merkt al, dat het 's morgens behoorlijk fris kan zijn. Zo ook nu, amper 10° C. de meesten hebben armstukken aan, sommigen ook beenstukken. Maar het zonnetje steekt al snel de kop boven de bomen uit. En er staat nauwelijks wind. Dat zal de reden zijn dat de opkomst prima is: er staan 23 Bidonniers aan het vertrek, samen met chauffeur Piet. Voorrijder vandaag is Werner. Nou die hoeft voor zo'n ritje niet te worden afgelost op kop. Voor hem een peulenschil aan Bidontempo. Zo gebeurt het ook met regelmatig wisseling van de wacht naast hem.

De route gaat via Nispen richting Bergen op Zoom met een lus langs het crematorium. Heerle wordt gepasseerd, waarna het over de Princenbosseweg richting Kruisland en het Gastelsveer gaat. Ook Stampersgat, de Witte Brug en Fijnaart worden aangedaan. Dit alles in een soepel en vlot tempo. Daar ben ik blij mee, want de raid over de Mont Ventoux van 2 dagen geleden heeft zijn sporen nagelaten in de benen. Gelukkig had ik van Werner het aanbod gekregen, om deze rit in zijn wiel te kruipen. En dat aanbod heb ik gretig aangenomen. Het is een ideale manier om de vermoeide benen los te rijden. Pas op de brug bij Willemstad merk ik, dat de power nog niet terug is en kriebelt het even.

De stop is bij het strand van De Banaan, waar we in een lekker zonnetje op het terras kunnen zitten. We worden vlot voorzien van koffie en appeltaart. Hier zien we een man in het zwart opduiken. Het is onze sponsor Rob Smits, die hier ook de koffie heeft geroken. Na de stop gaan we verder over de Kraaiendijk en de Stadsedijk naar Oudemolen. Daar gaat het deze keer linksaf naar Zwingelspaan en zo verder naar Klundert. We worden hier gepasseerd door een groep, die het waaierrijden aan het oefenen is.

Enkelen van ons pikken aan en zien, dat niet iedereen in die groep het kunstje beheerst. Ze waaien eraf voor Klundert, waar er nog één van hen een verkeersdrempeltje raakt. Gelukkig blijft hij overeind.

Vanaf Klundert maken we gebruik van een vers aangelegd mooi glad fietspad. Dat was daar hard nodig, want het oude betonnen pad was hobbelig en gevaarlijk. Na het viaduct van de A17 zoekt Werner de polder op om via het Meerenswegje de dijk naar Standdaarbuiten te bereiken. Deze dijk is onlangs voorzien van een nieuwe asfalt laag en bolt lekker zo. En het gaat hier met het windje mee, dus wordt er gedemarreerd door Nico van Est (de verveling achteraan slaat weer toe!) en Jan de Rooij. Na Standdaarbuiten zoeken we de weg via Het Gors langs Hoeven naar Bosschenhoofd. Na 108 km wordt kort na 12 uur Huis ten Halve weer bereikt. Opnieuw een vlotte rit zonder oponthoud: 108 km aan 30,3 km/u gemiddeld.

Jan V.

Ritverslag 26 september

Ulicoten

We nadere weer langzaam het einde van het fietsseizoen, nog drie ritten. Maar ondanks dat het najaar is aangebroken belooft het een prima dag te worden met temperaturen van rond de 20 graden. Verassend was dan ook bij het opstaan dat het wegdek nat was, het had net een klein buitje geregend waardoor het ook nevelig was, niet helemaal verwacht. Ikzelf was dit keer aan de beurt om achter het peloton aan te rijden en onder aanvoering van Toon van den Broek vertrokken we dit keer om half negen (met laatste stop dit seizoen) richting Ulicoten. De opkomst was goed en met 21 Bidonners gingen we richting Horendonk, Achtmaal. Jan Verbocht, die aan de late kant was kon nog net aansluiten.

Het gesprek ging gelijk over wie er die dag wereldkampioen zou worden in België. Vele dachten toch wel Wout van Aert, maar later bleek uiteindelijk dat Julian Alaphilippe voor de tweede keer wereld kampioen zou worden. Opvallend was middags de enorme drukte in België, de 1,5 meter afstand en het corona tijdperk was voor vele voorbij.

De rit ging voorspoedig via Wernhout richting Meer en Ulicoten , een stuk langst de grensstreek. Na de traditionele plaspauze moest Mathieu Sebregts alle zeilen bijzetten om terug te komen in de groep, maar dit vond hij niet erg zei hij later, het was een extra training! Als je in de auto achter de groep aanrijdt vallen er toch wel een paar dingen op, opmerkelijk is dat je aan de stijl van de Bidonner kunt herkennen wie het is, de ene zit scheef op de fiets, de stevige kuiten, de brede rug, de dunne beentjes, sommige die afwijken van hun lijn en degene die stil zitten op de fiets (Gert-Jan) echt leuk om te zien. Ook valt op dat de groep breed rijdt en veel weg gebruikt, maar vanaf de zijkant bekeken lijkt dit weer mee te vallen en ze netjes 2 aan 2 rijden, merkwaardig!

Net voor de koffiestop bij de Paters in Meersel-Dreef werden we voorbij gereden door een tourclub, die aan het koersen was en elkaar probeerde eraf te rijden, wat niet geheel ongevaarlijk was. Waarschijnlijk waren ze aan het afsprinten. Bij de Paters aangekomen bleek het voor sommige lang te duren voordat ze koffie hadden omdat de kannen leeg waren. Toevallig stond Gerard Mulders erbij die wel humor had en zei, "slecht koffieplek". Misschien was het ook wel de laatste keer dat we een mondkapje nodig hadden in België.

Opvallend is ook dat je bij vertrek na de stop altijd goed op moet letten, want de groep ligt dan makkelijk uit elkaar. Ook dit keer was dit het geval maar richting rijdend naar de Galderse Meren was iedereen er weer bij. Via Effen terugdraaiend naar Rijsbergen verliep de rit goed, de temperatuur was prima en de zon was er doorheen. Onderweg moesten we nog wel even stoppen voor Peter van de Boom, die een afloper had. Na enige twijfel ging hij de band toch wisselen, wat even duurde.

Net achter Sprundel waren we net op tijd om de Wielerkoers de Dorpenomloop voor te blijven, de bekende wielerkoers die weer verreden mocht worden. Weer aanbeland op de Achtmaalsebaan kwamen we achter een tractor te zitten wat voor oponthoud zorgde. Vele konden niet wachten en gingen via het fietspad ervan door. Gelukkig kwamen we na 95 Km weer veilig aan bij Huis Ten Halve na een prima verlopen rit. We kijken weer uit naar volgende week.

Wim

Een mooi plaatje

Na de slotrit werd Piet in het zonnetje gezet.

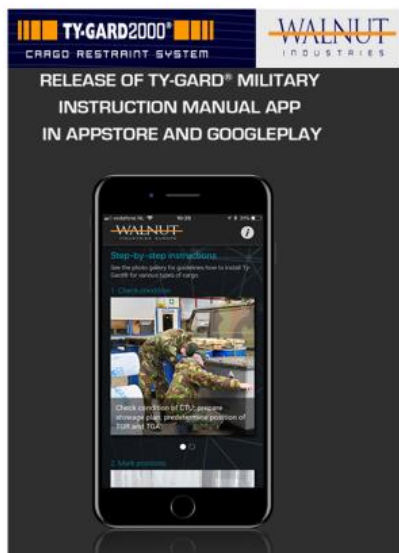

Rabobank

<https://www.rabobank.nl/particulieren/>

<http://www.ty-gard.eu/>

Regelmatigheidsrit

startvolgorde	naam	starttijd	bruto eindtijd	netto eindtijd	snellheid	opgegeven snellheid	verschil in km/h
5	Jan Verbocht	00:05:00	00:42:27	00:37:27	28,36	28,00	0,36
2	Peter van de Boom	00:01:00	00:38:04	00:37:04	28,65	27,90	0,75
6	Luc Aerts	00:06:00	00:40:58	00:34:58	30,37	29,50	0,87
4	Geert Konings	00:04:00	00:38:11	00:34:11	31,07	30,00	1,07
5	Gerard Mulders	00:03:00	00:38:57	00:35:57	29,54	28,00	1,54
1	Jan de Rooij	00:00:00	00:34:41	00:34:41	30,62	29,00	1,62
7	Tom / Werner	00:08:00	00:35:23	00:27:23	38,78	35,50	3,28
8	Bart / Camiel / Wim	00:07:00	00:41:06	00:34:06	31,14	30,00	1,14

Zoals vele jaren ging het als volgt. Jan kwam, zag en overwon.

Veni
Vidi
Fietsie

Topsystemen

Systeemplafonds, -wanden & -verlichting

Nucleonweg 26
4706 PZ Roosendaal

T. 0165 - 53 00 52
F. 0165 - 53 08 33
E. info@topsystemen.nl

DÈ PARTNER IN DE AFBOW

<http://www.topsystemen.nl/>

WIL RULLENS
WOUW

WET NIEUWE FIETSEN!

SHIMANO
SERVICE CENTER

Rullens Bike Totaal
Molensingel 68
4724 CR WOUW

0165-308259
www.wilrullens.nl

<https://www.wilrullens.nl/>

Twée echte kampioenen

Jan en Piet. Wie kent ze niet! Twée belangrijke vrijwilligers binnen de club. Piet bedankt voor je trouwe dienst als chauffeur van de volgwagen. Jan jij ook bedankt als vrijwilliger en natuurlijk hierbij nogmaals gefeliciteerd met het behalen van het kampioenschap.

CAFÉ EN ZALEN HUIS TEN HALVE

Huis ten Halve
Kruisstraat 60
4707 RC Roosendaal
0165 - 5333343

Zalen van 50 tot 100 personen

Specialiteit
Brabantse koffietafel

Eigenaar Fam. Buijk

**AAN DE
STEGGE**
Roosendaal

Contactgegevens:

Telefoonnummer: 0165-590 602

Faxnummer: 0165-590 462

Website: www.adstegge.nl

Email: info@adstegge.nl

Bezoekadres:

Vijfhuizenberg 46, 4708 AL, Roosendaal

Postadres:

Postbus 1446, 4700 BK, Roosendaal

Waar zullen we beginnen?

Van vastgoedidee tot service

<http://www.adsr.nl/>

Eindstand 2021

2021		Pnt.	Kilom.			
		Eind	totaal		stand	stand
		625	2568		punten	km
Naam:				G		
Verbocht, Jan	Kampioen	600	2444	1	1	3
Aerts, Luc		600	2463	1	1	1
Mulders, Gerard		600	2359	1	1	5
Rooij, Jan de		600	2369	1	1	4
Konings, Gerard		575	2456	2	5	2
Boom, Peter van de		550	2170	3	6	6
Rommens, Wim		525	2020		7	7
Boeren, Bart		500	1939		8	8
Broek, Toon van den		475	1629		9	12
Eijnden, Leon van den		450	1796		10	9
Franken, Gert-Jan		450	1581		10	14
Schepers, René		450	1770		10	10
Matthijssen, Nico		425	1585		13	13
Nobelen, Werner van den		425	1665		13	11
Matthijse, Stevin		400	1561		15	15
Agtmael, Ad van		375	1406		16	18
Est, Nico van		375	1465		16	17
Verstraten, Kees		350	1321		18	19
Zijlstra, Sytse		350	1487		18	16
Uijtdehaag, Tom		300	1168		20	21
Berg, Maurice van den		275	1089		21	23
Sebregts, Mathieu		275	1213		21	20
Hendrickx, Jann		250	954		23	25
Schrauwen, Jan		250	1141		23	22
Verbaan, Marco		250	970		23	24
Jansen, Rum		225	871		26	26
Beek, Camiel van		200	741		27	28
Theunisse, John		200	749		27	27
Heijmans, Pieter		50	201		29	29
Ostayen, Fred van		25	50		30	30
Leijsen, Pieter van		0	0		31	31

BOUWBEDRIJF VAN EST

- renovatie
- onderhoud
- nieuwbouw
- metselwerk
- tegelwerk
- stucwerk
- werkvoorbereiding

06-38910604

info@bouwbedrijfvanest.nl

Email: info@bouwbedrijfvanest.nl/

Audi Centrum Roosendaal

Audi Centrum Roosendaal

Showrooms

Adres

Argon 41
4751 XC Oud Gastel
[Meer informatie](#)

Werkplaatsreceptie

Openingstijden

Maandag	09.00 - 18.00
Dinsdag	09.00 - 18.00
Woensdag	09.00 - 18.00
Donderdag	09.00 - 18.00
Vrijdag	09.00 - 20.00
Zaterdag	09.00 - 17.00

Vandaag open tot 18.00

Afspraak plannen

☎ 01651 522950

✉ info@audiroosendaal.nl

📍 Route plannen

<https://www.audicentrumroosendaal.nl/>

ALV 24 januari 2022

We zullen tijdig communiceren of dat de leden-vergadering op deze datum zal doorgaan. Dit is natuurlijk afhankelijk van de geldende maatregelen. Een mogelijkheid is ook om de vergadering middels video conferencing door te laten gaan, maar onze voorkeur is wel om een echte bijeenkomst te houden. Het kan zijn dat we de vergadering dan moeten verplaatsen naar februari /maart.

24-01-22 Alg. ledenvergadering

Algemene ledenvergadering R.T.C. de Bidon – 24 januari 2022

Info

Datum – **24 januari – 2022**

Tijdstip – **19:30**

Locatie – **Huis ten Halve**

DOWNLOADS & LINKS:

bloemenboetiek de Goudsbloem

bloemenboetiek
de Goudsbloem

WAAROM DE GOUDSBLOEM

Wij houden van bloemen
Uw boeket wordt gemaakt door
talentvolle vakbekwame bloembinders
Service en kwaliteit is vanzelfsprekend
Vóór 12:00 uur besteld, vandaag afgeleverd.
7 dagen vaasgarantie.
Veilig online betalen.
Bezorging in heel Nederland door onze Fleurop
collega's.

President Kennedylaan 158
4707BG Roosendaal
0165-557332

Sint Janstraat 81
4741 AN Hoeven
0165-503312

Pastoor van Breugelstraat 138
4744 AG Bosschenhoofd
0165-317068

<https://bloemenboetiekdegoudsbloem.nl/>

**RIJWIELSPORHUIS
AD VAN OVERVELD**
VERTROUWDE
Kwaliteit en
Service!

OPENINGSTIJDEN

maandag - woensdag - donderdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 18:00

vrijdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 20:00

zaterdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 17:00

zondag gesloten

ADRES

Rijwielsporthuis Ad van Overveld
O. L. Vrouwestraat 181
4719 AD Zegge
tel. 0165-540893

RIJWIELSPORHUIS AD VAN OVERVELD
VERTROUWDE SERVICE!

<http://www.rijwielsporthuisadvanoverveld.nl/>

Rittenprogramma 2022

Concept versie

Concept Rittenprogramma seizoen 2022 - Nog niet definitief-wijzigingen mogelijk!						
Alg ledenvergadering de Bidon in H.t.Halve					Maandag 24-1-2022	
	afstand	punten				
za 5 feb	13.00 uur	50 km	0	onderling		
za 12 feb	13.00 uur	50 km	0	onderling		
za 19 feb	13.00 uur	60 km	0	onderling		
za 26 feb	13.00 uur	60 km	0	onderling	Voorrijder	Chauffeur Ritverslag
6-mrt	9.00 uur	65 km	25	Prinsenbeek - Langeweg		
13-mrt	9.00 uur	70 km	25	Halsteren - Dinteloord		N. Matthijssen N. Matthijssen
20-mrt	9.00 uur	75 km	25	Oesterdam	N. Matthijssen	
27-mrt	8.30 uur	80 km	25	St Lenaarts - Hoogstraten		
3-apr	8.30 uur	85 km	25	Moerdijk		
10-apr	8.30 uur	90 km	25	St Annaland - Tholen (stop)		
				Meerle - Rijsbergen		
MA 18 Apr	8.00 uur	100 km	25	(pasen)		
24-apr	8.00 uur	100 km	25	Philipsdam - Oude Tonge		
1-mei	7.30 uur	120 km	25	Raamsdonk		
				Waarde		
8-mei	8.00 uur	80 km	25	(moederdag, geen stop)	N. Matthijssen	
15-mei	8.00 uur	100 km	25	Kiltunnel		
22-mei	7.30 uur	160 km	50	s'Heerenhoek		
29-mei	8.00 uur	60 km	25	Ritje vooraf		
		10 km	25	Tijdrit bij Jan Verbocht		
3-4-5 jun			25	Club weekend - Datum nog niet definitief		
				Hoogstraten (thuisblijvers)		
MA 6 juni	8.00 uur	100 km	25	Pinksteren		
12-jun	8.00 uur	100 km	25	Kruiningen		
				Zevenbergen (vaderdag, geen stop)		
19-jun	8.00 uur	80 km	25			
26-jun	8.00 uur	100 km	25	Baarle Nassau - Chaam		
3-jul	8.00 uur	100 km	25	Moerdijk-Lage Zwaluwe		
10-jul	7.30 uur	160 km	50	Bockenreyder (Diessen)		
17-jul	8.00 uur	100 km	25	Goudswaard		

24-jul	7.30 uur	125 km	25	Grenslantroute Poppel - Alphen			
31-jul	8.00 uur	100 km	25	Philipsland- St Annaland			
7-aug	8.00 uur	100 km	25	St Lenaarts - Rijkevorsel			
14-aug	8.00 uur	100 km	25	Hoeksewaard- Strijen			
21-aug	7.30 uur	160 km	50	Ouddorp - Renesse			N. Matthijssen
28-aug	8.00 uur	100 km	25	Kruiningen	N. Matthijssen		
4-sep	8.00 uur	100 km	25	Drimmelen			
11-sep	8.00 uur	60 km	25	Ritje vooraf			
		15 km	25	regelmagheidsrit			
18-sep	8.00 uur	100 km	25	Willemstad - Moerdijk			
25-sep	8.30 uur	90 km	25	Meerle - Ulicoten (stop)			
2-okt	8.00 uur	80 km	25	Kalmthout - Putte (stop ?)			
9-okt	9.00 uur	75 km	25	Rijsbergen - Effen			
16-okt	9.00 uur	60 km	25	Rit vooraf + kampioenenrit			
			975				
Vr...november				Uit eten met partners			
Onderlinge ritten data nader te bepalen							
maart				rit in Vlaanderen			
april		9-apr	±130 km	Hageland classic (Mol)			
mei		1-mei		rit in Ardennen			
WO 27 apr (Koningsdag)			±150 km	Hilvarenbeek of Zeelandbrug			
				Koos Moerenhout Classic ???			
Do 26 mei (Hemelvaart)			±200km	Neeltje Jans			
Za 11 of 25juni juni			±160 km	Zeelandbrug			
			±140km				
			±150km				
			±130km				
za 2 juli			±185km	Hennie Roks Classic Scherpenheuvel			
Di-Vr 26-29 juli		4 x 75 km	Avondvierdaagse				

Klusbedrijf van Ostaijen ★
Aannemer in Roosendaal, Nederland

[Website](#) [Routebeschrijving](#)

Adres: Vijfhuizenberg 97, 4708 AJ Roosendaal
Telefoon: 0165 566 654
Provincie: [Noord-Brabant](#)

Voor alle nieuwbouw en
onderhoud aan uw
woning zoals metsel-
werk, tegelwerk en
stukadoorswerk